

(I)

Resimlere teşekkür. Ben de göndereceğim. Eğer mümkünse sendeki polis romanlarını falan yaz gönder.

4-3-940

Nâzım:

Bu akşam yemekten sonra aile meclisi kuruldu. Fifi radyonun başında annem pasyans açıyor (bu yeni moda). Ben de koltuğun üzerini derlettim, toplattım, ayaklarımı altına aldım, büzüldüm. Bugün biraz sinirlerim bozuk. Şimdi ben sinirlenince böyle büzülüyorum. Bilmem neden sinirliyim? Bugün senin mektup günün idi. Bekledim gelmedi, ona mı, yoksa kafamın içinde bir sürü şeyler var, daha hiç birini yapamadım, hastalandım. Belki de çok radyo dinliyorum. Her istasyondan başka bir propaganda insanın asabı bozuluyor. Her ne ise ben koltukta oturuyorum. Miki de yerde uzanmış, baygın uyuyor. Oda sıcak. Kısmet, ha sahi sen onu tanımıyorsun (kara kedi) kendi geldi. Hadım, simsiyah tüylü, güzel bir hayvan, benim kıymetlim, her gün onunla oynarım. Tırnaklarını içeri çeker, ellerini yumuşak yapar, öyle oynar. Oynarken sıkıya girdi mi ısırarak gibi dişlerini gösterir, ben de hemen elimi dişlerine veririm. Dişlerinin arasına alır öyle tutar. Nazik, oyunbaz, maskara, sevimli. Beni çok seviyor, ben de onsuz yapamıyorum. Çocukken çok hayvan severdim, meşgul de olurdum. Büyüdükten sonra iki hayvan sevdim. Bir Japon balığı (senin ihmalin yüzünden öldü, doktora geç götürdün) bir de Kısmet. Ay benim sana yazmak istediğim büsbütün başka şeylerdi.

Haydi yine başlayalım. Koltukta oturuyordum, Kısmet de yanımda. Kitaplarım kucağымda Fransızca çalışacaktım. Birden içim öyle sıkıldı, hayatı öyle manasız buldum (Ah uyusam, bir de uyansam. Küçücük şirin bir ev, ocakta çıtır, çıtır kıpkırmızı ateş, ocağın başında iki koltuk. İki beyaz saçlı ihtiyar koltuklarda oturuyor. Erkeğin seyrek beyaz saçları kıvrırcık. Maî gözlerinde kocaman bir gözlük gazete okuyor. Kadın, (bütün yaptığı rejimlere rağmen) tombul, beyaz kendi de beyaz saçları da. Temiz pamuk gibi bir ihtiyar. Kucağında kitap ama okumuyor. Gözleri kocasında, hayattan memnun, kulakları dışarıda cıvıldaşan çocuklarında. Dizleri dibindeki kara kedisiyle öyle bahtiyar ki) diye düşündüm. Bu esnada radyoda insanı içinden yakalayan, ince bir şeyler çalıyordu. Bunları düşündüm Nâzım, belki ayıp ettim ama düşündüm ve her düşündüğüm şeyi sana söyleyememek birden o kadar ağrıma gitti ki hemen kalemi kaptım, Fransızca defterime sana mektup yazmaya başladım. Böylelikle seninle konuşmuş gibi oluyorum. Hiçbir şey bana güç gelmiyor. Yalnız beni bıraksınlar seni göreyim, seninle konuşayım.

Bir nefeste bunları yazdım. İçim biraz rahatladı. Seninle konuşmuş gibi oldum. Demek bütün sıkıntım bugün senden mektup gelmedi, o imiş. Her pazartesi senden mektup gelir, onu okurum. O gün akşama kadar onun acayip tadıyla oyalanırım. Gece yatakta sana yazmaya başlarım. Salı günü de öyle geçer,

o gün yetiştiremezsem çarşamba günü mektubu postaya atarım. İntizar devresi başlar. Pazartesi'yi iple çekerim. Bu hafta dayanamadım, arada bir mektup daha yazdım.

Bakalım yarın mektup gelecek mi? Vedat geldi. Elma getirmiş, ikram ediyor. Şimdi elma yiyeceğim, sonra da yatmaya gideceğim. Sana bu mektubu yazmaya başladığım zaman sinirlerim öyle gergindi ki, mektubun ortalarında öyle yükseklerde uçuyordum ki, sonunda bu kadar basit bir işi yapacağım hiç de aklıma gelmezdi. Vedat elmayı soymuş, getirdi verdi. Derhal ısırđım, öyle de lezzetli ki küfr. Allah rahatlık versin, şimdi de uyumaya.

Şimdi yataktayım, yazdıklarımı okudum. Olduđu gibi sana göndermeye karar verdim. Her gün böyle ne buhranlar geçiriyorum, hepsini sana göndermeye kalkarsam vay haline. Yarın mektup almazsam çok üzüleceğim...

5-3-940

Mektup yok.

6-3-940

Yine mektup yok.

7-3-940

Bugün de mektup yok. Yarın telgraf çekeceğim.

Piraye

(2)

Bu eski Türkçe merakı neden çıktı bilir misin? Günün birinde kalemi elime aldım, eski Türkçe bir şey yazacağım. İşlemez. O gün bugün açılış diye eski Türkçe yazıyorum. Yoksa bilirsin bu işin aleyhinde idim.

8-3-940

Nâzım:

Hele şükür mektup geldi. Hem de iki tane birden. Çok sevindim. Ama okuduktan sonra bir yudum su gibi geldi. Kandırmadı beni. Öyle zannediyorum ki mektubumda cevapsız kalan yerler var. Sonra da ben farkında olmadan seni gücendirmişim galiba. [Surata inen bir silleden bahsediyorsun]. Haksızsın. Ben, senin iltifatlarından çok hoşlanırım. Eğer seni gücendirdimse bunun sebepleri şunlardır herhalde. İnsan mektup yazarken, hem de kocasına yazarken bütün içini göstermek mecburiyetinde kalıyor. Halbuki ben bunu sevmem sen bilirsin. Mektuplarımda daha şen, daha hoppa, her duyduğu[nu] süslü kelimelerle söylemeye özenen bir kadın oluyorum gibi geliyor bana. Ben hiç de

öyle değilim. Belki lüzumundan fazla ciddiym, ne yapayım. Hislerimi açığa vurmasını sevmiyorum. Ama senden uzaklaşınca bu bir ihtiyaç haline geliyor. Bunu utana, sıkıla sana duyurmaya çalışıyorum. Sonra da senin bu hususlardaki alafrangalığımı düşünüp üzülüyorum. (Karım ne güzel yazmış) diye herkese okurken gözümün önüne geliyorsun. Dehşetli içerliyorum. Eski Müslüman kadını saçını göstermekten nasıl kaçınırsa, ben de mektuplarımı öyle sakınmanı istiyorum. Çünkü onlar benim senin için düşündüklerim. Bu hususlarda koyu Müslümanım. Diyeceksin ki: Ben hapisteyim. Kontrol var. Biliyorum. Mektuplarımı okuyabilmen için bu lazım. Mektupları sen onlara teslim etmiyorsun. Onların vasıtasıyla alıyorsun. İşte Nâzım bütün bu düşünceler falan beni aksi yapıyor. Haşinlik ediyorum. Hoş gör. Hiç aldırma, her aklına geleni her düşündüğünü yaz. Emin ol ki senin tarafından yazılan her şey hoşuma gider. Hele iltifatlar.

Fuat Paşa bana söz verdi. Bana orada yer hazırlayacak. (Ama şimdi olmaz, biraz havalar düzelsin. Elbette gideceksin, kocanın yanında olursun, onu her zaman görürsün) dedi. Şimdi biz, bir müddet ondan haber bekleyelim daha iyi. Ben her şeyi ona bıraktım. O da bundan memnun oldu. Herhalde bu işle meşgul olur. Orada onun tanıdıkları varmış. Ama o tanıdıklar her işi de sizin odun işi gibi yaparlarsa vay halimize. Yarın annene gideceğim, derhal mektup yazsın, odunları sorsun.

Yemek listeni hiç beğenmedim. Her gün muhakkak yemeklerde haşlama sebze yemelisin, vitamin şart. Yemeklerden sonra bir bardak ılık suda bir limon (İki defa olmazsa bir defa muhakkak).

Mehmet'in mektubunu yarın veririm. Erkeklerin ne hayret edilecek tarafları var. İnsanların demek daha doğru, kadınların yok mu? Saat on iki, herkes yattı, ben yazıyorum. Yarın sabah bu mektubu postaya atacağım ki sana çabuk ulaşsın. Mektupsuzluğun ne azaplı şey olduğunu biliyorum. Hem de pek taze daha. İkinci mektubuna ara postasında cevap veririm. Herkese selam. Ellerinden öperim. Evdekiler hep seni hatırlıyorlar. Selam, kelam.

Piraye